

ת"פ 20228/06/14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד אבשלום נחשון

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 20228-06-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' נחשון
תיק חיצוני: 06/00107268/12

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	פרקליטות מחוז מרכז
נגד	
נאשם	אבשלום נחשון

החלטה

מונחת בפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום שהוגש כנגדו נוכח אי קיומה של זכות השימוע, בהתאם לסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").

רקע עובדתי ותמצית טענות הצדדים

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירה של גניבה, לפי סעיף 383(א)(1) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, עבד הנאשם כפקיד דואר בשני סניפי דואר ישראל בעיר רחובות, כמפורט בכתב האישום.

במהלך השנים 2007-2012, במועדים רבים ושונים שאינם ידועים במדויק, בתדירות יומיומית, גנב הנאשם סכומי כסף במספר דרכים. בין היתר, הנאשם נהג לתלוש בולים ממעטפות שיועדו למסירה לנמענים ועשה בהם שימוש חוזר על ידי הדבקתם על מעטפות של לקוחות אשר ביקשו לשלוח דברי דואר. את דמי העמלה אשר שילמו הלקוחות, בסך של יותר מ-1,000 ₪, שלשל הנאשם לכיסו; דרך נוספת בה נקט הנאשם היא בכך שהשיב ללקוחות ששילמו עבור מוצרים ושירותים עודף בחסר וזאת ללא ידיעתם. את סכום הכסף החסר, שלשל הנאשם לכיסו.

ב"כ הנאשם טען טענה מקדמית, לפיה לא קויימה בעניינו של הנאשם זכות השימוע בהתאם להוראת סעיף 60א לחסד"פ, כמחוייב בעבירות מסוג פשע ועתר לביטול כתב האישום כנגדו.

ב"כ הנאשם סקר את הרקע העובדתי וציין כי לנאשם אכן נשלחה הודעה לפי סעיף 60א לחסד"פ, הנושאת את התאריך 16.01.13 ונתקבלה ביום 23.01.13. עוד ציין כי ביום 07.02.13 שלח מכתב באמצעות הפקס' ודואר רשום למאשימה ובו ביקש לקבל את כל חומר החקירה בעניינו של הנאשם על מנת שניתן יהא לטעון מדוע יש להימנע מהגשת כתב אישום נגדו וכן, ביקש כי יוארך המועד בו ניתן לפנות בבקשה כזו.

עוד טען ב"כ הנאשם כי המאשימה לא הגיבה למכתבו ובסמוך לפני יום 25.05.14, השאירו במשרד ב"כ הנאשם הודעה טלפונית בה נאמר כי מתוכננת הגשת כתב אישום נגד הנאשם ועל ב"כ הנאשם לפנות בכתב בבקשה לקבלת חומר החקירה.

ביום 25.05.14 שלח ב"כ הנאשם מכתב למאשימה בו ציין כי כבר ביום 07.02.13 ביקש לקבל את חומר החקירה בעניינו של הנאשם, הוא שב וחזר על בקשתו זו וכן, ביקש כי יוארך המועד להגשת עמדתו של הנאשם וציין כי הוא שומר על כל זכויותיו.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי בהתאם לאתר האינטרנט של דואר ישראל, מכתב זה הנשלח בדואר רשום לב"כ המאשימה נמסר ליעדו ביום 05.06.14. בעקבות מכתבו זה, ב"כ המאשימה הודיעה לב"כ הנאשם כי עליו להתחייב לשלם בעבור צילום חומר החקירה וביום 23.06.14 שלח ב"כ הנאשם הודעה כי הוא אכן מתחייב לכך. ביום 01.07.14 הודע לב"כ הנאשם כי הוא יכול לאסוף את חומר החקירה שצולם עבורו.

לדברי ב"כ הנאשם, למרות האמור לעיל, הגישה המאשימה כתב אישום נגד הנאשם, ללא שאפשרה לו להעלות טיעוניו, למרות שידעה שבכוונתו לעשות כן.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי ימים ספורים טרם הדיון שהיה קבוע ליום 07.12.14, התקיימה, לבקשת הנאשם, פגישה בין ב"כ הנאשם לבין ב"כ המאשימה. הצדדים לא הגיעו להסכמות. אולם, ב"כ המאשימה ציין בפגישה כי יפעל למחיקת כתב האישום נגד הנאשם, שכן לא קויים הליך שימוע חרף בקשתו של הנאשם.

המאשימה מחוייבת למלא אחר חובתה על פי הדיון, ומשלא עשתה כן ולא קיימה את הליך השימוע לגופו, עקב התנהלותה הטכנית של ב"כ המאשימה במובן הטכני, הרי שיש לבטל את כתב האישום.

בתגובה, טענה ב"כ המאשימה כי חובת היידוע התקיימה ועל כן, יש לדחות את בקשת הנאשם ולהותיר את כתב האישום על כנו.

לדבריה, עם קבלת מכתבו של ב"כ הנאשם, ביום 14.02.13, ניסתה ב"כ המאשימה ליצור קשר עם ב"כ הנאשם והשאירה שלוש הודעות במשרדו על מנת לתאם עמו מועד לצילום חומר החקירה.

ביום 17.03.14, לאחר בדיקת חומר הראיות על ידי ב"כ המאשימה וקבלת החלטה עקרונית כי התיק לא ייגז, שוחחה ב"כ המאשימה עם ב"כ הנאשם והודיעה לו כי הוא רשאי לצלם את חומר החקירה ולהעביר את תגובת הנאשם למכתב היידוע בתוך 30 ימים. ב"כ הנאשם לא עשה כן. ב"כ המאשימה ניסתה ליצור קשר עם ב"כ הנאשם פעמיים נוספות על מנת שיעביר בקשה לצילום חומר החקירה והתחייבות לשאת בעלויות הצילום - ביום 20.05.14 השאירה הודעה קולית

במכשיר הטלפון הנייד של ב"כ הנאשם ושוחחה עם מזכירתו וביום 22.05.14 שוחחה עם ב"כ הנאשם וביקשה ממנו כי יעביר בקשה כזו והתחייבות לשאת בעלויות הצילום עוד באותו היום.

ביום 02.06.14, לאחר המתנה של מספר חודשים, הוגש כתב אישום נגד הנאשם.

רק ביום 05.06.14, לאחר הגשת כתב האישום נגד הנאשם, התקבל במשרדי ב"כ המאשימה מכתבו של ב"כ הנאשם מיום 25.05.14 אשר נשלח בדואר רשום. מכתבו זה של ב"כ הנאשם - אשר העבירו למשרדי ב"כ המאשימה גם באמצעות הפקס' - לא התקבל. בכל מקרה, מספר הטלפון של ב"כ המאשימה היה ידוע לב"כ הנאשם ולמזכירתו ודי היה לו היה מברר טלפונית את קבלת המכתב האמור באמצעות הפקס'.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי בפגישה שהתקיימה עם ב"כ הנאשם לאחר הגשת כתב האישום נגד הנאשם וטרם מסירת מענה, שטח זה את טענותיו מדוע יש להימנע מהגשת כתב אישום נגד הנאשם. טענות אלו נדחו על ידי ב"כ המאשימה.

לטענת המאשימה, זכויותיו של הנאשם לא נפגעו ובכל מקרה, ממועד שיחת הטלפון עם ב"כ הנאשם ועד למועד הגשת כתב האישום, עברו כחודשיים וחצי. לפיכך, לא ניתן לבוא אל המאשימה בטרניה כלשהי. התנהלות הייתה מיטבית בנסיבות העניין ולדידה, יש לדחות את בקשת הנאשם לביטול כתב האישום.

דין

המסגרת הנורמטיבית לדיון זה מצויה בהוראת סעיף 60א לחסד"פ, וזו לשונה:

"(א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.

(ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לבירורים ולהצגת טיעונים.

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.

(ד) חשוד ראשי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.

**(ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו,
כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף
בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).**

(ו) ..."

בהתאם להוראת סעיף זה, כאשר עסקינן בעבירה מסוג פשע, חלה חובה על רשות התביעה ליידע את החשוד, לפי הכתובת הידועה לה, כי חומר החקירה בעניינו הועבר לידה. זכותו של החשוד לפנות אל רשות התביעה, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, להציג טענותיו לגבי העמדתו לדין בפניה ולבקש כי תימנע מהגשת כתב אישום כנגדו.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חשיבות זכות השימוע.

זכות זו עשויה לייעל את מלאכת התביעה. יכול ויחסכו משאבים הכרוכים בניהולו של הליך פלילי, באם שכנע הנאשם את התביעה כי אין להעמידו לדין. לחילופין, יכול השימוע לחדד המחלוקות בין הצדדים ולייעל את המשך ההליך ואף עשויה לעודד הידברות בין הצדדים בניסיון להגיע לכדי הסדר טיעון. אולם, עלול הוא גם להקשות על עבודת התביעה ולדחות את פתיחתו של ההליך הפלילי. על כן, לשם הגשמת תכליותיו בצורה אופטימאלית, הכלל הוא כי יש לקיימו מראש (ראה ע"פ 1053/13 חסן הייכל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 23.06.13]; בג"צ 1400/06 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה [פורסם בנבו, 06.03.06]).

ביום 07.02.13, הנאשם, באמצעות בא כוחו, הודיע למאשימה כי ברצונו לממש את זכות השימוע וביקש כי תינתן לו אפשרות לצלם את חומר החקירה בעניינו. עוד ביקש כי תינתן לו ארכה להגשת נימוקיו מדוע יש להימנע מהגשת כתב אישום נגדו, בתום 30 ימים מיום קבלת כלל חומר החקירה.

הצדדים חלוקים בכל הנוגע להמשך התקשורת ביניהם ממועד זה ועד למועד הגשת כתב האישום ובכל מקרה, ככל הנראה מדובר על הודעות שהושארו או שיחות טלפוניות שהתקיימו לאחר 30 הימים שלאחר משלוח מכתב היידוע. מכתב נוסף ששלח ב"כ הנאשם לב"כ המאשימה ביום 25.05.14 הן באמצעות הפקס' והן באמצעות דואר רשום, לא התקבל אצל המאשימה אלא רק לאחר שהוגש כבר לבית המשפט כתב האישום.

תגובת ב"כ המאשימה לב"כ הנאשם ניתנה באיחור אמנם, אך גם ב"כ הנאשם לא בדק זמן רב מה עלה בגורל פנייתו מיום 07.02.13 אלא רק לאחר יותר משנה, בעקבות הודעה שהושארה במשרדו, פנה בשנית לב"כ המאשימה בנושא זה.

האם אי קיום שימוע, יוביל בהכרח לביטולו של כתב האישום שהוגש נגד הנאשם?

סוגיה זו נדונה בערכאות השונות בבתי המשפט, אך נראה כי לא ניתן להצביע על גישה אחידה בנושא. במקרים מסויימים נקבע כי אי קיום שימוע טרם הגשת כתב אישום יוביל לביטול כתב האישום ובמקרים אחרים, נקבע כי אין

לבטל את כתב האישום ויש לקיים את הליך השימוע בדיעבד.

ההחלטה על העמדה לדין הינה החלטה הנופלת בגדר החלטה מנהלית. אי קיום שימוע טרם קבלת ההחלטה מהווה פגם בפעולת הרשות המינהלית ומשכך, נקבע כי יש להחיל עליו את דוקטרינת הבטלות היחסית (ראה ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט(6) 834, 776 (2005)).

הוזה אומר, יש לבחון נסיבות המקרה גופו ולבדוק תוצאות הפגם.

מהתשתית שהוצגה לבית המשפט על ידי הצדדים, לא ניתן לקבוע בוודאות כי אילו טענותיו של הנאשם היו נשמעות מראש, התוצאה בהכרח הייתה אי הגשת כתב אישום נגדו.

חזקה כי גורמי התביעה עושים מלאכתם נאמנה ודלתם פתוחה לשמיעת טענות הנאשם באופן כזה שאם משתכנעים הם כי יש לבטל את כתב האישום, יעשו כן (ראה ע"פ 1053/13 **חסן הייכל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 23.06.13]; ת"פ (מחוזי ת"א) 40131/07 מדינת ישראל נ' בן רובי [פורסם בנבו, 03.09.07]; תפ"ח (מחוזי ת"א) 1057/06 **מדינת ישראל נ' אזולאי** [פורסם בנבו, 23.11.06]).

הדבר מקבל משנה תוקף נוכח העובדה כי הצדדים קיימו הידברות ביניהם טרם העלאת טענה זו. המאשימה הייתה נכונה לשמוע את טענות הנאשם ובא כוחו ושקלה אותן.

בנסיבות האמורות, לא ניתן לומר כי קיים פגם המצדיק ביטולו של כתב האישום.

על כן, הנני דוחה את הבקשה.

דיון המשך בתיק זה ייקבע על ידי המזכירות בפני כבוד השופט מזרחי על פי יומנו.

המזכירות תעביר החלטתי אל הצדדים.

ניתנה היום, כ' אב תשע"ו, 24 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.